

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2009. március 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2008. november 13. napján kihirdetett KB.I.77/2008/6. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a bűncselekmény jogszabályi megnevezése Btk. 349.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége.

I n d o k o l á s :

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. november 13. napján kihirdetett KB.I.77/2008/6. számú ítéletével a vádlottat szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt megrovásban részesítette.

Az ítélet ellen a katonai ügyész súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést, míg a vádlott irány megjelölése nélkül fellebbezett.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet változtassa meg és a vádlottal szemben pénzbüntetést szabjon ki.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.123/2008. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlott személyi körülményeit egészítse ki a korábbi elítéltetésére való utalással, amellyel együtt az ítéletet már felülbírálatra alkalmasnak tartotta. Indítványozta a bűnösségi körülmények számba vételét, a vádlott terhére az elszaporodottságot és a kriminológiai értelemben vett visszaesést, míg enyhítő körülményként a jó parancsnoki jellemzést, valamint, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Indítványozta, hogy a másodfokú

bíróság a vádlottal szemben enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabjon ki.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezést, valamint a másodfokú ügyészi átiratban írt indítványokat változatlan tartalommal fenntartotta. Kifejtette, hogy a vádlott fellebbezése az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadva vitatja bűnösségének megállapítását, ezért eredményre nem vezethet.

A vádlott a saját védelmében, valamint az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában elmondta, hogy felelősnek érzi magát a történetekért, de bűncselekményt nem követett el.

A bejelentett katonai ügyészi és vádlotti fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. A katonai tanács által megállapított tényállás azonban részben hiányos, ezért a Be. 351.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján megalapozatlan. A másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint a rendelkezésre álló iratok alapján a tényállást a vádlott személyi körülményei tekintetében a következők szerint kiegészíti: "A vádlottat a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2001. március 8. napján jogerőre emelkedett KB.I.37/2001. számú ítéletével szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 80 napi tétel, napi tételenként 400 Ft pénzbüntetésre ítélte."

A vádlottnak a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A katonai tanács a történeti tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott védekezésével szemben a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, így elsősorban tanú1, tanú2, tanú3 és tanú4 vallomása alapján állapította meg. Logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott vallomást fogadta el a tényállás alapjául, miért vetette el a vádlott azon védekezését, hogy nem emlékezett szolgálatba lépésének időpontjára.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú

bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott új tényre, bizonyítékra nem hivatkozott, az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 349.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében állapította meg. A hivatkozott bűncselekményt az a katona követi el, aki fontos szolgálati feladat alól megtévesztéssel vagy távolmaradással kivonja, illetőleg annak teljesítésére képtelenné teszi magát. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban foglaltak szerint a vádlott kellő időben tudomást szerzett következő szolgálatának idejéről, azonban szolgálati feladata alól, távolmaradásával időlegesen kivonta magát, így a terhére rótt bűncselekményt legalább eshetőleges szándékkal megvalósította. A másodfokú katonai tanács vizsgálta, hogy a vádlott cselekménye veszélyes volt-e a társadalomra, így az alkalmas-e bűncselekmény megállapítására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott tényállásban írt cselekménye veszélyeztette a szolgálati rendet- és fegyelmet, ezért a mellett, hogy az tényállásszerű, bár csekély fokban, de veszélyes a társadalomra, így alkalmas a Btk. 349.§ (1) bekezdésében írt bűncselekmény megállapítására.

A katonai ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság osztotta azt az ügyészi álláspontot, hogy a vádlott javára kell értékelni pozitív parancsnoki jellemzését és azt, hogy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, míg terhére kell értékelni az ilyen és hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, továbbá azt, hogy a vádlott kriminológiai értelemben visszaesőnek tekinthető. A másodfokú bíróság azonban ezen büntetéskiszabási körülmények mellett sem látta szükségesnek az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány súlyosítását, figyelemmel arra, hogy a vádlott korábbi elítéltetése időben távoli, mintegy 7 évvel ezelőtt történt, továbbá, hogy a vádlott magatartásával csupán időlegesen, mintegy fél órára vonta ki magát a szolgálati feladat teljesítése alól. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a legenyhébb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen és ezért megrovásban részesítette. Így a katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú katonai tanács az ítélet rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni a bűncselekmény jogszabályi megnevezését, ezért azzal a rendelkező részt kiegészítette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2009. március 4.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Tóth Szabolcs hb. százados sk. bíró

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. március 4.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő